

«Ο λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». (Ιωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». (Πράξεων 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 27 No 7

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 304

Ἰούλιος-July 2005

«ΤΑ ΚΟΛΛΥΒΑ»

Ἰγὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ

KOLLYVA

By Archbishop Stylianos of Australia

Ἡ Ὁρθόδοξη **Λατρεία** καὶ **ζωή** εἶναι γνωστό ὅτι διακρίνονται γιὰ τὸν πλούσιο **συμβολισμό** τους. Αὐτὸ εἶναι ἴσως τὸ ἰσχυρότερο «θέλητρο», ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἀπλό παρατηρητή. Ὁ συμβολισμός ὅμως τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας, πού ἀντανακλᾶται ἄμεσα καὶ σὲ πλῆθος λαϊκὰ ἔθιμα, ξεπερνᾷ τὸ «θέλητρο», πού λειτουργεῖ περίπου σάν «δόλωμα».

Ὁ συμβολισμός τῶν Ὁρθοδόξων γιὰ νὰ ἐκτιμηθεῖ σωστά, δηλ. στὸ «καθαρό φορτίο» του, δέν πρέπει νὰ μείνει στὸ ἐπίπεδο «τουριστικῆς» περιέργειας. Μιά τέτοια «**περιέργεια**» πού «δια-σκεδάζει», δηλ. «**σκορπίζει**» τὴν ψυχὴ, δέν ἔχει νὰ κάνει τίποτε μέ τὴν «**νοσταλία**», πού τὴν «**περι-συλλέγει**». Γι' αὐτὸ, ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι ὑποχρεωμένη ἢ τουριστικὴ περιέργεια νὰ βλέπει παντοῦ μόνο «**φοκλόρ**».

Σ' αὐτὸ δυστυχῶς τὸ πρωτόγονο ἐπίπεδο κινδυνεύουν κάποτε νὰ μείνουν καθηλωμένοι, ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαζόμενους σήμερα πιστοὺς μας, ἂν δέν φροντίζουμε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, νὰ ἐπαναφέρουμε στὴν μνήμη καὶ τὴν προσοχὴ τῶν πράγματα πού ἴσως θεωροῦν «**τετριμμένα**» ἢ αὐτονόητα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού σκεφθήκαμε νὰ σχολιάσουμε σήμερα λίγο «**τά Κόλλυβα**», ἕνα ἐξόχως **θεολογικὸ** ἔθιμο τῆς Λατρείας μας, πού ὅπως θὰ δοῦμε συγκεκριμένως καὶ **αἰσθητοποιεῖ** τοὺς ἱερώτερους ψυχικούς συνειρμούς, κηρύττοντας συγχρόνως –χωρὶς λόγια τοῦ ἀλφαβήτου– τίς κυριώτερες ἀλήθειες τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

Ἐνας δίσκος ἢ ἕνα πιάτο «**Κόλλυβα**» μπροστὰ στὶς εἰκόνες τοῦ «**Τέμπλου**», ὅσο πλούσια καὶ ἂν εἶναι στολισμένος, κινδυνεύει, στὴν πρώτη ματιά, νὰ σταλάξει στὴν ψυχὴ μας μόνο **θλίψη** καὶ **πένθος**. Τόση τοῦλάχιστον θλίψη, ὅση καὶ τὸ τοιχοκολλημένο Νεκρώσιμο!

Ἡ πρώτη αὐτὴ ἀντίδραση εἶναι ὅπωςδὴποτε φυσιολογική. Γιατί θυμούμαστε ἀκαριαῶς μόνο τὸ πρόσωπο ἢ τὰ πρόσωπα πού μνημονεύονται, καὶ δέν εἶναι πιά μαζί μας.

It is well known that Orthodox **worship** and **life** are noted for their rich **symbolism**. This is perhaps its most 'fascinating' aspect, even for the casual on-looker. However, the symbolism of Orthodox worship, which is reflected in a host of popular customs, goes beyond the 'bait' of 'fascination'.

In order to appreciate Orthodox symbolism properly, we should not remain on the level of 'touristy' curiosity. Such **curiosity**, which 'scatters' the soul, has nothing to do with the 'nostalgia' which 'gathers' it together. For this reason, the curiosity of a tourist sees only 'folk-lore'.

There is a danger that even many of our Church-going faithful today may sometimes remain on that primitive level, unless we remind each other about things which may seem trivial or self-evident.

That is why we chose the topic of Kollyva (boiled wheat used in Memorial Services), a highly **theological** custom of Orthodox worship. As we shall see, it focuses and **makes perceptible** the most sacred spiritual connections, while at the same time proclaiming – without words of the alphabet – the major truths of the Christian Faith.

Seeing a plate or dish of Kollyva before the icons in Church, no matter how beautifully they are decorated, may at first glance bring only **sorrow** and **mourning** to our soul. As much sorrow as the death notice on the wall!

This initial reaction is perfectly natural. Because we instantly think only of the person or persons who are no longer with us.

However, Kollyva are not a **photo** of the deceased! If that were the case, it would monopolise or 'block' our view of the next life, and could become as dangerous as 'deep vein thrombosis'.

So, while observing the various ingredients that make up a dish of Kollyva (mainly **wheat**, but also **almonds**, **walnuts**, **pomegranate**, **mint**, **cinnamon** and **sugar**), we are mystically invited to a new kind of sumptuous

Ἄλλά τὰ «Κόλλυβα» δέν εἶναι ἡ **φωτογραφία** τοῦ νεκροῦ! Αὐτή, μονοπωλώντας ἢ «μπλοκάροντας» γιά λίγο τήν θέα μας πρὸς τήν «ἄλλη ὄχθη», θά μπορούσε νά γίνεи ἐπικινδύνως μοιραία, ὅσο καί μιὰ «θρόμβωση» στό κυκλοφοριακό.

Γι' αὐτό, ἀτενίζοντας πάνω στά «Κόλλυβα» τοῦ δίσκου τὰ διάφορα συστατικά (**σιτάρι** κυρίως, **ἀμύγδαλο**, **καρύδι**, **ρόδι**, **δυσόσμο**, **κανέλλα**, καθώς καί **ζάχαρη**), καλούμαστε μυστικά σ' ἓνα εἶδος πρωτοφανοῦς «πανδαισίας». Καί εἶναι ἡ πανδαισία αὐτή τόσο πιό «καινοφανής», ὅσο αἰσθανόμαστε ὅτι «ἀναπαύει», κατά πρόγευση, ὅλες συγχρόνως τίς αἰσθήσεις τοῦ κόσμου τούτου, μέ ἀγαθὰ πού ἐνῶ εἶναι ἀπ' εὐθείας γεννήματα τῆς γῆς, μιλοῦν ὀριστικά γιά ἀλήθειες τοῦ οὐρανοῦ!

α) Τό **σιτάρι**, πού ὅπως εἶπαμε ἀποτελεῖ τό κύριο σῶμα τῶν «Κολλύβων», μᾶς παραπέμπει ἄμεσα, ὅπως καί οἱ ἄλλοι **σπόροι** καί **καρποί**, στήν βασικώτερη ἀλήθεια πού συνεχῶς μᾶς διδάσκει ἡ γύρω μας φύση, μέ τήν ἐναλλαγὴ τῶν ἐποχῶν. Πρόκειται γιά τήν θαυμαστή ἀνακύκλιση τῆς **ζωῆς**, πού «νεκρώνεται» γιά λίγο, καί ἐπανέρχεται ἀργότερα σ' ἓνα καινούργιο «ξεφάντωμα», μετέχοντας ἔτσι σ' ἓνα γενικώτερο «πανηγύρι».

Ἄν προσέξουμε μάλιστα καλύτερα καί ἀκριβέστερα, θά διαπιστώσουμε ὅτι ὁ σπόρος πού «πεθαίνει» καί «ξεναφυτρώνει» δέν εἶναι μιὰ μετάβαση «μηχανικῆς» ψυχρότητας. Δέν φεύγει δηλ. «ἕνας» καί νά ἐπιστρέφει ἀργότερα πάλι ὁ **ἴδιος**, ἕνας καί «ἀπαράλλακτος». Ἀντιθέτως, ἡ φάση τῆς «ὑπνώσεως» πού ὀνομάζουμε «θάνατο», εἶναι μιὰ διαδικασία «θαυματουργικῆ».

Ἀπό τόν **ἓνα** σπόρο πού θά ἔμενε **μόνος** του – ἄν δέν ἔπεφτε στήν γῆ νά «διαλυθεῖ»– φυτρώνουν ἀπειρώς περισσότεροι πολλαπλασιάζοντας ἔτσι καί «διαιώνιζοντας» τήν ζωή. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν εἰκόνα διάλεξε καί ὁ Χριστός γιά νά μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι ἡ ζωή μέσα ἀπό τόν θάνατο ὄχι ἀπλῶς δέν χάνεται, ἀλλά καταξιώνεται, δηλαδή **δοξάζεται**: «Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τήν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτός μόνος μένει· ἐάν δέ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει» (Ἰω. 12,24).

Καί ὁ Ἄπ. Παῦλος, ὁ πρῶτος καί μεγαλοφυέστερος Θεολόγος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, σ' αὐτήν ἀκριβῶς τήν βαθειὰ σχέση **ζωῆς** καί **θανάτου**, εἶδε τήν πορεία ἀπό τήν «σπορά» στήν «βλάστηση», γιά τήν ὀριστικὴ «μεταμόρφωση» τοῦ ἀνθρώπου: «οὕτω καί ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ» (Α' Κορ. 15,42).

Βλέπομε λοιπόν ὅτι τό **σιτάρι** πού εἶναι τό δυναμικώτερο σύμβολο τῆς ζωῆς, νικάει τόν θάνατο κατά τόν ἱερώτερο τρόπο: Καί ὅταν ἀκόμη **ἀλέθεται** δέν κονιορτοποιεῖται ἀπλῶς, ἀλλά γίνεται ὁ «ἄρτος», ὁ ὁποῖος πιά κατορθώνει κάτι πολὺ περισσότερο καί μονιμότερο ἀπὸ τοῦ νά «στηρίζῃ καρδίαν ἀνθρώπου» (Ψαλμ.103,15). Γίνεται ὁ ἄρτος τῆς **Θ.**

'feast'. And it is new in so far as we feel that it gives 'rest' – as a foretaste – to all five senses of this world, using material goods that are still direct products of the earth, and yet speak definitively about heavenly truths!

(a) **Wheat**, which we have said is the main ingredient, calls to mind (as do other **seeds** and **fruit**) the most basic truth which nature teaches around us, with the change of seasons. We refer to the wondrous cycle of life, which 'dies' for a little while, before blossoming with a new burst of life, as part of a broader 'rejoicing'. By looking carefully and accurately, we shall see that the seed which 'dies' and 'regenerates' is not the result of some cold mechanical process. In other words, one thing does not leave in order to return identically the **same**, and unchanged. On the contrary, the phase of hibernation that we call 'dying' is a miraculous procedure.

From the **one** seed which would have remained **alone** – had it not fallen into the ground to dissolve – an infinitely greater number grow, thereby multiplying and perpetuating life. This is precisely the image chosen by Christ to assure us that life is not only *not* lost in death, but is in fact **glorified**: "Most assuredly I say to you, unless a grain of wheat falls into the ground and dies, it remains alone; but if it dies, it produces much grain" (John 12:24).

And the Apostle Paul, the first and most ingenious theologian concerning the mysteries of God, saw the journey from 'seed' to 'vegetation' in terms of the deep relationship between **life** and **death**: "So also is the resurrection of the dead. The body is sown in corruption, it is raised in incorruption" (1 Cor. 15:42).

We therefore see that wheat, which is the most dynamic symbol of death, defeats death in the most sacred manner: Even when it is **grinded**, it is not simply made like dust, but it becomes the 'bread' which now achieves something much greater and more permanent than "strengthening a man's heart" (Psalm 104:15). It becomes the bread of the **Holy Eucharist**, as Christ Himself stated: "I am the living bread which came down from heaven. If anyone eats of this bread, he will live forever" (John 6:51).

(b) The **pomegranate**, **mint** and **cinnamon** – Since all that we said concerning the grain of wheat also applies to almonds, walnuts *etc.*, we can now comment on the various '**seasonings**' which complement each other to give pleasure to – but not 'satisfy' – the five senses, thus underlining the complete triumph of life over death.

All three seasonings mentioned here (pomegranate, mint and cinnamon) have a transitional or 'medium' character in terms of **colour** and **taste**.

– The **pomegranate** is neither red like blood, nor sweet like sugar. It is bright and juicy (more pink in colour), while its taste is somewhere between sour

Εὐχαριστίας, ὅπως ὠμολόγησε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «Εγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» (Ιω. 6,51).

β) Τό **ρόδι**, ὁ **δυσόμος**, ἡ **κανέλλα**.

Μέ τήν γενική παρατήρηση ὅτι ὅσα εἶπαμε γιά τούς «σπόρους» τοῦ **σιταριοῦ** ἰσχύουν, κατ' ἀναλογίαν καί γιά τὰ ἀμύγδαλα, τὰ καρύδια, κ.ἄ., μποροῦμε τώρα νά σχολιάσουμε καί τὰ διάφορα «**ἀρτύματα**» (κοινῶς «μπαχαρικά») τὰ ὁποῖα ἀλληλοσυμπληρούμενα «τέρπουν» -χωρίς νά «χορταίνουν»- τίς πέντε αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, προκειμένου νά ὑπογραμμισθεῖ ὁ ὀλοκληρωτικός θρίαμβος τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θανάτου.

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι τὰ τρία κυριώτερα ἀρτύματα πού μνημονεύουμε ἐδῶ (ρόδι, δυσόμος, κανέλλα) ἔχουν τόσο στό **χρῶμα**, ὅσο καί στήν **γεύση**, καθαρά μεταβατικό, δηλαδή «μέσο» χαρακτήρα.

– Τό **ρόδι** δέν εἶναι μήτε κόκκινο σάν αἶμα, μήτε γλυκύ ὡς ἡ ζάχαρη. Εἶναι λαμπερό καί χυμῶδες (χρώματος μᾶλλον ρόζ) ἢ δέ γεύση του, μεταξύ ξυνοῦ καί στιφοῦ, ἀποτελεῖ παρά ταῦτα σαφή μετάβαση πρὸς τό γλυκύ.

– Ὁ **δυσόμος** ἔχει μέν τό πράσινο χρῶμα τῆς ἐλπίδας καί τῆς βλαστήσεως, ἀλλά σέ μιά ἀπόχρωση σχεδόν σκοτεινή, ἢ δέ ἀρωματική γεύση του δέν εἶναι ὁπωςδήποτε ἀκόμη τό γλυκύ. Σαφῆς λοιπόν καί ἐδῶ ὁ μεταβατικός χαρακτήρας.

– Ἡ **κανέλλα** μέ τό χρῶμα τό φαιό (καφετί) διατηρεῖ τήν σοβαρότητα τοῦ μυστηρίου, ἀλλά ὄχι τό μαῦρο τοῦ θανάτου. Παρ' ὅλο πού τό γαιῶδες χρῶμα θυμίζει ἔντονα τό νωτισμένο χῶμα τῆς γῆς, πού κυφορεῖ μυστικά τήν νέα βλάστηση, ἢ ἐλαφρῶς καυστική γεύση, σημειώνει τόν σταθερό βηματισμό πρὸς μία ἔντονη κορύφωση τῆς πνευματικῆς εὐωχίας.

γ) Ἡ **ζάχαρη**.

Ἡ κυρίαρχη λευκή κρούστα ἀπό ζάχαρη πού ὡς μικρογραφία «νεφέλης φωτεινῆς» ἢ «φωτεινοῦ χιτῶνα» καλύπτει προστατευτικά ὅλα τὰ προαναφερθέντα συστατικά τοῦ συνολικοῦ σώματος τῶν κολλύβων -ἀπό τό «σιτάρι» καί τούς λοιπούς «καρπούς» μέχρι τὰ «ἀρτύματα», τὰ ἄλλα ἀρωματικά στοιχεῖα, ἢ καί ἀπλῶς διακοσμητικά σχήματα μέ σταυροειδῆ ἀστέρια- ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τόν ὑψιστό τόνο θριάμβου καί φωτοχυσίας πού ἐκπέμπει ὁ δίσκος τῶν κολλύβων.

Ἡ «λευκότητα» ἀφ' ἑνός, καί ἡ εἰκαζόμενη «γλυκύτητα» ἀφ' ἑτέρου, εἶναι τὰ σταθερά χαρακτηριστικά τοῦ «ἀλήκτου φωτός» καί τῆς «αἰωνίας μακαριότητος», τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσει ὁ Θεός διά τούς ἀγαπῶντας αὐτόν (πρβλ. Α' Κορ.2,9).

Ἐτσι ὁμως ἀνάγεται ἀμέσως ὁ πιστός σέ συνειρμούς πού ἀνακαλοῦν ἐποπτικά εἰς τήν μνήμη δυό ιδιαίτερες καί κορυφαῖες στιγμές τῆς λειτουργικῆς ἐμπειρίας: ἀπό τό ἕνα μέρος τό ἀτομικό «**Βάπτισμα**», κατὰ τό

and stringent, although it is nonetheless closer to sweet.

– **Mint** has the green colour of hope and vegetation, but in a dark shade, and its aroma is not yet sweet. Here too the transitional character is clear.

– **Cinnamon**, with its light brown colour, retains the seriousness of the mystery, without being the black of death. Even though its earthy colour reminds one of the moist soil of the earth, which is secretly pregnant with new life, its mildly caustic taste is a firm step towards the intense climax of the spiritual feast.

(c) **Sugar** –

The covering of a sugar crust, which as a 'bright cloud' or 'garment' protects all the mentioned ingredients in the Kollyva – and may include miniature decorative pieces in the form of a cross – adds of course the highest tone of victory and exuberant light to the dish of Kollyva.

The 'whiteness' on the one hand, and the anticipated 'sweetness' on the other, are the stable characteristics of the 'unfading light' and 'eternal blessedness' which God has prepared for those who love Him (cf. 1 Cor. 2:9).

The faithful immediately associate this with the memory of two special and climactic moments of liturgical experience: Firstly one's individual **Baptism**, during which we chant the well-known hymn "grant me a bright robe, You who wear light like a garment". Secondly, the divine **Transfiguration of our Lord** on Mount Tabor, when "...His face shone like the sun, and His clothes became as white as the light" (Matt. 17:2).

The renewal of the 'old nature' through the 'font of regeneration' (Baptism), linked directly now (rather than by association) with the event of the divine Transfiguration, expresses the assurance of the faithful that, even through the experience of physical death, they will not be deprived of the greatest gift of divine grace, which is none other than the God-given goal of "regain-ing the original beauty".

ὁποῖο ψάλλομε τό γνωστό «χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον». Ἀπό τό ἄλλο τήν θεία **Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος** ἐπί τοῦ ὄρους Θαβώρ, ὅταν «...ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δέ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς» (Ματθ. 17,2).

Ἡ ἀνακαίνιση τῆς «παλαιωθείσης φύσεως» διά τοῦ «λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας» (Βάπτισμα), σχετιζομένη, ἄμεσα τώρα καί ὄχι ἀπλῶς «συνειρμικά» μέ τό γεγονός τῆς θείας Μεταμορφώσεως, ἐκφράζει τήν βεβαιότητα πού τρέφει ὁ πιστός ὅτι, ἀκόμη καί μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία τοῦ φυσικοῦ θανάτου, δέν πρόκειται νά στερηθεῖ τήν ὑψιστή δωρεά τῆς θείας χάριτος, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τόν θεόθεν τελικό στόχο: «τό ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι».

A DESCRIPTION OF THE SO CALLED ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ (PROPERTIES) OF GOD, THEIR SOURCE AND THEIR THEOLOGICAL VALIDITY

by Philip Kariatlis

God, in His very 'nature' is **ineffable** and **inexpressible**. God, 'who has made darkness His secret place' is beyond the finite conscience of persons. **St Gregory Palamas** writes that "the super essential nature of God is not a subject to speak of or think or even contemplate, for it is far removed from all that exists and more than unknowable - incomprehensible for ever."¹ However, God who is a hidden God also reveals Himself. Through His natural (**ordinary**) and supernatural (**extraordinary**) revelation, He has disclosed Himself to humanity in so far as humanity is capable of receiving this revelation.² Therefore God is, **at the same time** totally **inaccessible** and really **communicable** to the created world. One is thus compelled to recognize in God an ineffable **distinction-in-unity**

between His essence and His energies. The former refers to the essence of God, which is inaccessible, unknowable and incommunicable and the latter being the divine operations of God where God reveals and communicates Himself to creation. The energies of God make manifest to creatures those things that can be known of God. (τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ).³

The so called *ιδιότητες* (features) of God are an attempt to describe in **anthropomorphic terms** the limitless ways that God **relates to the world** through His energies. The energies of God reveal the names of God - that is, that God is **all-knowing, all-powerful, just** and **eternal**. These are **innumerable** since God cannot be limited and bound by the ways that He wishes to relate to His created world. In its study, Systematic Theology has sought to classify the so called features of God in three areas - the *attributa*, (*τὰ προσόντα*) (attributes) the *proprietas* (*τὰ ιδιώματα*) (hypostatic properties) and the *praedicata* (*τὰ κατηγορήματα*) (predicates).

The *ιδιότητες*⁴ or features of God are the **expressions of the relation that God has with the created world**. Since

God has made Himself known to us, humanity has dared to attempt to express the silence of God in poetry, doxology and liturgy. The Fathers of the Church attempted to penetrate the darkness of inaccessibility by the fingerprints that God revealed in His divine economy **ad extra** (towards the world). **St Basil** affirms that: "no one has ever seen the essence of God, but we believe in the essence because we experience the energy."⁵ The **economic manifestation** of the Divine into the world **allows** for an **expression of this relationship** to be described. Eventhough it is imperative that the mystery of God be safeguarded nevertheless since He revealed Himself, this description is permissible and theologically valid.

When talking of the so called *ιδιότητες* of God one has to keep in mind that one's thought and conscience is **conditioned** by certain limits - that one has been placed on earth at a certain **time** and **space** - which cannot be overcome. One is not able to overcome this relativity - one only tries to formulate in one's conscience those things pertaining to God in order to become familiar with the truth of the Trinitarian dogma.

In their quest to arrange the features of God, theologians, especially in the West, began to logically define which of the features were **primary, secondary** or **original** and **derived**. In their attempt to construct a system, the Scholastics posited two ways in which to determine the features of God - the *via causalitatis* and *via negationis*. By the way of **causality** humanity, having **experienced perfection relatively** by perceiving the created world around, would **ascribe to God the highest degree of perfection**. By the way of **negation** all the **imperfections** seen by humanity would be **removed from the idea of God**, being inconsistent with the idea of a perfect being. According to that principle, God was assigned qualities such as being **infinite, immortal** and **incomprehensible**. However these theologians wanted the most basic, the

1. 'Theophanies' P.G., 150, 937 A.

2. According to Irenaeus, "No man is capable of knowing God, unless he be taught by God; that is God cannot be known without God: But that it is the expressed will of the Father, that God should be known. *Adv. Haer.* IV, 6, 4. P.G. 36.364.

3. cf. Rom. 1. 19.

4. The term *ιδιότητες* which Systematic Theology has employed in the texts is not a successful term. The term *ιδιότητες* is derived from the Greek word *ιδιον* which translates as 'my own.' However everything belongs to God - one cannot affirm that only certain things in the created world are His and not others. In the

Divine Liturgy we read "τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν σοὶ προσφέροντες" There are no *private* qualities of God. A more successful term, rather than *ιδιότητες*, would be ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ of God since it is from these that we recognize that God is in our midst. (The term ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ was first suggested by Archbishop Stylianos in his lectures in Dogmatic Theology). This paper will therefore use the word 'features' to designate the Greek term 'τὰ γνωρίσματα'.

5. Kallistos Ware, *The Orthodox Way*, 27

most substantial and the most original concept for God upon which the other features depended.

Some wanted to begin with the idea of God as being **love**, others that He was primarily a **personal being** while others still stressed **absoluteness** to be the source. However these attempts, in isolation from one another were not able to offer every *possible* relation of God as described in the Bible and in the language of Revelation. Since **God's relationship** with the **created world** is **limitless**, therefore so will the **features** be **limitless** and not one alone can become adequate to express all others. Therefore the only possibility to approach the features of God is to accept the **classification** as a **conventional solution** and that none of the three attributes can be accepted as the **source** from which all the others are derived.

Systematic Theology has employed three terms in its search to classify the features of God - the first being the attributes. The (προσόντα) **attributa** are those qualities of God that the Bible describes - that is that God is **holy, just**, and a **eternal** for example. These attributes of God have been divided into **natural, logical** and **ethical** attributes. Under the **natural** attributes three things are implied: that He is **ever - present, eternal and almighty**. Under the **logical** attributes, **all - knowledge** and **all- wisdom**. Under the **ethical** attributes, **holiness, righteousness** and **love**. All the three are **interrelated** and arise since the finite being of humanity is not able to grasp the substance of God as a unique oneness. It follows therefore that the classification is *conventional*.

The **natural** attributes **derive** from the natural characteristic that God is **absolute**. They are ascribed to God from humanity's conception of the creation with God being beyond time and space therefore timeless, infinite and independent. The central focus for the **logical** and the **ethical** is the characteristic that God is a **personal being**. Furthermore the ethical attributes give witness to the order and harmony of the moral life of humanity, both in strengthening the ethical values in life and in love as the compassion and mercy of God.

Secondly, the term (ιδιώματα) **proprietary**, is employed when describing the ιδιότητες of God, to underline the **distinction** of the three persons - the threefold differentiation in God's outward inner life.⁶ Thus the **three persons** are **distinct** from one another, yet **united** each possessing the fullness of the Divinity. Thus according to **St Gregory the Theologian**, "the Godhead is undivided in separate Persons."⁷ The **Father** is to be distinguished from the other Persons inasmuch as He **eternally begets** the Son and **emanates** the Holy Spirit; the **Son** is to be distinguished in that He is **begotten** of the Father; and the **Holy Spirit** in that He **proceeds** from the Father. Thus, the hypostatic attributes of the Three Persons are as follows: the Father - His unbegottenness (ἀγέννητον) and paternity; the Son - begottenness (γεννητὸν) and sonship; and the Holy Spirit - procession (ἐκπορευτὸν) or "*ekpempsis*". St Gregory the Theologian affirms that the "characteristics of the Father is His unbecuteness, of the Son, His birth and of the Holy Spirit His procession."⁸

6. The term 'ιδιότης' is applicable when one speaks of the *proprietary* since we are stating the unique 'quality' and the economy *ad extra* of each Person of the Trinity.

7. St Gegeoy the Theologian, *Sermon* 31, 14. P.G. 36, 149.

The (κατηγορήματα) **praedicata** are those features which 'characterize' God as subject operating (ἐνεργοῦντα) in concrete situations. It follows from this classification that God is called upon as **creator, judge** and **life - giver**.

The question arises, after having described the different **ιδιότητες** as to the **nature** of the features, their **relationship** with the **essence** of **God** and to what extent they **adequately describe** the essence of God. Consequently, the problem arises as to the **validity** of the features of God. **Two extremes** arose in the quest for an answer to this dilemma. Some theologians, wanting to safeguard a homogenous relationship of the features of God with their expression to the created world, affirmed that the features reflected the inner essence of God and that they were real distinctions in the essence of God. Others, stressing the simplicity and incomprehensibility of the essence of God believed that the features of God were objective and irrespective of His relation to the world (Nominalism).

However **both** these **positions** held are **false** and ultimately lead to heresy. The acceptance that God's essence is composite - made up of many 'compartments' - clearly differs from the essential and foundation truth that the essence of God is **simple**. St Athanasius asserts that "οὐκ ἔστι ποιότης ἐν τῷ Θεῷ. Ἀπλή γὰρ οὐσία ὁ Θεός."⁹ However the **other assertion** that the qualities of God are **theoretical imaginatians** - only fictitious - is non - Biblical and non - Patristic and ultimately **leads** to the heresy of **Docetism**. If the ascribed qualities of God are only theoretical and metaphorical then the meaning of Revelation becomes corrupt, the religious feeling is minimalised and faith is deprived of all truth.¹⁰

These features ascribed to God are neither theoretical nor objective. Instead, they are **concrete realities not** in the **essence of God but outside**. St Basil expressed that "we know God from His energies, and not from our relationship to His essence. For God's energies descend upon us, but His essence remains unapproachable."¹¹ The features of God are not distinctions in the simple essence of God but they express the relationships of the simple essence of God to the **diverse** and **various** created world. The truth is approached when one accepts the **middle path** to both extremes. That is, that the ιδιότητες of God **do correspond to the essence of God but do not comprise of separate compartments in His essence**.¹²

From the above, it is clear that the features of God are expressions of His relation to the created world through His energies. An attempt has been made by theologians in the past to classify these qualities in order that the **mysterium tremendum** might somehow be approached. The calling of the theologian today is to use these various qualities which have been described and classified, with caution in order to persuade the whole created world - those outside of Christianity - into the experience of the new joy of the life in Christ Jesus ; to proclaim this to all for the glory of the living God and the salvation of the world (**mysterium salvificum**).

8. *Oration* 25, 16 P.G. 31, 609.

9. *Letter to the African Bishops*, 8. P.G. 26. 1043.

10. cf. C. Androustos, ΔΟΙΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, 43.

11. *Epistle* 234,2.

12. Archbishop Stylianos, Lectures delivered to students of Systematic Theology at St Andrew's Greek Orthodox Theological College.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΝΗΣΙΚΑΚΙΑ *

Εἶχε πληγή καί τῆς ἔβαλε ἐπάνω ἔμπλαστρο, πού εἶναι ἡ μετάνοια. Καί προσωρινά μὲν θεράπευσε τὴν πληγή, ἀκριβῶς ὅπως καί ὁ πρῶτος, δηλαδή θεράπευσε τὴν ὀργή, καί ἄρχισε νά φροντίζει καί γιά τὴ μνησικακία προσπαθώντας νά μὴν κρατήσει καμμιά κακὴ ἐνθύμηση στὴν καρδιά του. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐπούλωση τοῦ τραύματος. Δέν τό ἐξαφάνισε ὅμως μέχρι τώρα ἐντελῶς, ἀλλά ἀκόμα ἔχει τό ἔλλειμμα τῆς μνησικακίας, πού εἶναι ἡ οὐλή ἀπ’ ὅπου εὐκολα ξανανοίγει ὅλο τό τραῦμα, ὅταν δεχτεῖ μικρὸ κτύπημα. Πρέπει λοιπὸν ν’ ἀγωνιστεῖ, γιά νά ἐξαφανίσει ἐντελῶς τὴν οὐλή, ὥστε καί νά ξαναβγάλει τρίχες τό μέρος ἐκεῖνο καί νά μὴν μείνει καμμιά ἀσχήμια, οὔτε νά γίνεται καθόλου ἀντιληπτὸ ὅτι βρισκόταν σ’ ἐκεῖνο τό μέρος τραῦμα.

Πῶς ὅμως μπορεῖ νά τό κατορθώσει κανεὶς αὐτό; Μὲ τό νά προσεύχεται μ’ ὅλη του τὴν καρδιά γι’ αὐτόν πού τόν λύπησε καί νά λέει: «Θεέ μου, βοήθησε τόν ἀδελφό μου καί μέ τίς εὐχές του καί μένα». Καί βρῖσκεται στή θέση νά προσεύχεται γιά τόν ἀδελφό του –πρᾶγμα πού ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης καί τῆς συμπάθειας– καί νά ταπεινώνεται ζητώντας βοήθεια μέ τίς εὐχές του. Ὅπου δέ ὑπάρχει συμπάθεια, ἀγάπη καί ταπείνωση, πῶς μπορεῖ νά ὑπερισχύσει θυμὸς ἢ μνησικακία ἢ κάποιον ἄλλο πάθος; Καθὼς εἶπε καί ὁ ἀββάς Ζωσιμάς: «Καί ἂν ἀκόμα ξεσηκώσει ὅλα τὰ σύνεργα τῆς κακίας του ὁ διάβολος μέ ὅλα τὰ δαιμόνια του, ὅλες οἱ πονηριές του ἀχρηστεύονται καί συντριβονται ἀπὸ τὴν ταπείνωση, πού φέρνει ἡ τήρηση τῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ». Λέει δέ κάποιος ἄλλος Γέροντας: «Αὐτός πού προσεύχεται γιά τοὺς ἐχθρούς του, δέν ἔχει μέσα του μνησικακία».

Κατανοῆστε καλά ὅ,τι ἀκοῦτε καί κάνετε τα πράξη. Γιατί πραγματικά, ἂν πρακτικά δέν τὰ ἐφαρμόσετε, μέ τὰ λόγια δέν μπορεῖτε αὐτὰ νά τὰ μάθετε. Ποιὸς ἄνθρωπος πού θέλει νά μάθει μιὰ τέχνη, τὴ μαθαίνει μόνο μέ τὰ λόγια; Ὅπωςδήποτε πρῶτα φτιάχνει καί χαλαί καί ξαναφτιάχνει καί ξαναχαλαί καί ἔτσι, κοπιᾶζοντας λίγο καί ὑπομένοντας, μαθαίνει τὴν τέχνη, μέ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πού βλέπει τὴν προαίρεση καί τὸν κόπο του καί τὸν δυναμώνει στὸ ἔργο. Καί ἐμεῖς θέλουμε νά μάθουμε τὴν μεγαλύτερη ἀπ’ ὅλες τίς τέχνες, χωρὶς νά καταπιαστοῦμε μέ ἔργα; Πῶς εἶναι δυνατόν; Ἄς προσέξουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀδελφοί μου, καί ἄς δουλέψουμε μέ πολλή ἐπιμέλεια, ὅσο ἔχουμε ἀκόμα καιρό. Ὁ Θεὸς νά δώσει νά θυμόμαστε καί νά φυλάμε ἐκεῖνα πού ἀκοῦμε, γιά νά μὴν μᾶς ἐπιβαρύνουν τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Ἀμήν.

ON RESENTMENT *

This is like a person with a wound. He puts a plaster on it and temporarily heals it through that and it forms a scar. That spot remains sensitive and if one throws a stone at him it is more easily struck than the rest of the body and immediately starts to bleed. This is what happened to the person as well. He was wounded and put on a plaster, which is the repentance, and he temporarily healed the wound, as in the example, that is to say, the anger. He also started to take care of the resentment through trying to obliterate any bad memory from his heart. This is the scar of the wound. However, he was not perfectly healed. He still retained the problem of resentment that is like the scar from which the wound is easily reopened if it receives a small blow. Therefore, he has to struggle to completely blot out the scar so that hair grows again, no disfigurement remains and you cannot discern where the wound was.

But how is it possible to achieve this? By praying for the person that upset him, with his whole heart, saying, "God help my brother and through his prayers, me". Thus, he prays fervently for his brother, which is evidence of sympathy and love, and, at the same time, he humbles himself by asking for help through his brother's prayers. Where there is sympathy, love and humility how can anger, resentment or any other passion prevail? As Abba Zosimas said, "If the devil should use all the tools of his evil and all his devils, all his efforts become ineffectual and are destroyed through humility according to the commandment of Christ". Another saintly father said that, "The person that prays for his enemies has no resentment".

95. Work at this and understand what you hear, for unless you work you cannot receive all this through the word. Who desires to learn an act and does so through words alone? Certainly, he always begins by doing and undoing and thus, gradually, labouring and enduring he learns the art through the help of God who sees his intention and his labour. How then can we seek to learn the art of arts without undertaking it through deeds? How is this possible? Therefore, brethren, let us be attentive and work with diligence while we have time. May God grant us to remember and maintain what we hear so that it should not be for our damnation on the day of judgment.

To Him belong glory and dominion to the ages of ages. Amen.

* Ἐκ τοῦ βιβλίου «Ἀββᾶ Δωροθέου Ἔργα Ἀσκητικά»

* Abba Dorotheos, *Practical Teaching on the Christian Life*. Translation, Introduction and glossary by Constantine Scouteris. Athens, 2000.

**Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας
κ.κ. Στυλιανού**

Κατά τον μήνα Ιούνιο ο Σεβασμιώτατος:

—Εδέχθη τον Rev James Murray, εκκλησιαστικό Συντάκτη του Περιοδικού «Quadra» και είχε μετ' αυτού δημιουργική συζήτηση και συνεργασία, εν συνεχεία δέ τον εκράτησε εις ειδική τράπεζα προς τιμήν του, μετά την επιστροφήν από προσκύνημα εις ιερούς τόπους της Ευρώπης.

—Εδέχθη τον Αρχιερατικό του Έπιτροπο εν Κουηνσλάνδη, Οίκ. π. Δημ. Τσάκα, μετά του κ. Ίω. Παναρέτου, νέου Προέδρου της Έπιτροπής ανεγέρσεως Ί. Ναού «Παναγίας» εν Bribie Island και του συγκροτήματος διά θερινάς κατασκηνώσεις και μαθήματα της Θεολογικής μας Σχολής.

—Εδέχθη τό νέο Συμβούλιο της Ένορίας-Κοινότητος Άγ. Νεκταρίου Burwood μετά του Ίερατικώς Προϊσταμένου π. Ίω. Γρύλλη και έδωσε την εύλογία και τας εύχας του δι' άρμονικήν συνεργασίαν όλων προς ώφελος της έν λόγω Ένορίας-Κοινότητος (2-6-05).

—Εδέχθη τον Καθηγούμενον της Ί. Μονής Παντανάσσης Αρχιμ. Στέφανο μετά του Ίερομονάχου Ευσεβίου, εκ των αδελφών της έν λόγω Μονής και είχε συνεργασίαν έν όψει της θεμελιώσεως του Καθολικού της Μονής κατά την 16ην Ίουλίου 2005 (3-6-05).

—Συλλειτουργούς έχων τον Θεοφιλέστατον Άπολλωνιάδος, τον Οίκ. π. Νικ. Μαρκέτο και τούς Διακόνους Σωφρόνιο και Κύριλλο, έλειτούργησε εις τον Ί. Ναόν Άγ. Αικατερίνης Mascot και χειροτόνησεν εις Διάκονον τον εκ των φοιτητών της Θεολογικής μας Σχολής κ. Άθ. Πιάσιον και ώμίλησε καταλλήλως διά την ιδιαίτερα εύθύνη και σπουδαιότητα της Ίερωσύνης εις τούς παρόντας ταραγμένους καιρούς. Έν συνεχεία όλοι οί Λειτουργοί, μετά των συγγενών του χειροτονηθέντος, μέ έπικεφαλής τούς γονείς, την Διακόνισσα και τον Άνάδοχον αυτού κ. Παϊπέτην, καθώς και πλήθος πιστών, παρεκάθησαν εις έόρτιο γεύμα τό όποιο παρετέθη υπό της Ένορίας Άγ. Αικατερίνης εις την φιλόξενον και πάλιν οικίαν της κ. Αικ. Δημητρακοπούλου (5-6-05).

—Εδέχθη την Δίδα Μαρίτσα Μιχοπούλου και συνεζήτησε μαζί της τά του προγραμματιζομένου γάμου αυτής, καθώς και την έν γένει ανάπτυξη των καλλιτεχνικών της δραστηριοτήτων (7-6-05).

—Εδέχθη τον Ίατρο κ. Θεοδ. Πεγκλή και τον Δικηγόρο κ. Ευστ. Κονδυλιό, συνεζήτησε δέ μαζί των, παρουσία και του Θεοφιλ. Άπολλωνιάδος, τρόπους ανασυγκροτήσεως και αναπτύξεως της «Αδελφότητος του Άγ. Άνδρέου», υπό την Προεδρεία του Ίατρού Θεοδ. Πεγκλή, προταθέντος από τον μέχρι τουδε Πρόεδρο κ. Ευστ. Όνουφριάδη και άπεφασίσθη νά ονομασθεί από «Αδελφάτον» εις «Ίδρυμα» (Foundation), πρωτίστως προς έξασφάλιση μεγαλύτερων πόρων διά τό πολυσχιδές έργο έν προκειμένω (8-6-05).

—Μετέβη άεροπορικώς εις Βρισβάνην και έχοροστάτησε κατά την Κηδεία του Έπιτίμου Γεν. Προξένου κ. Άλεξ. Φρυλιγκου, ή όποία ετελέσθη εις τον Ί. Ναόν Άγ. Γεωργίου

μέ κάθε μεγαλοπρέπεια (State Funeral) δοθέντος ότι ό μακαριστός Φρυλιγκος ύπηρεσε όχι μόνο επί 50 σχεδόν χρόνια Έπίτιμος Πρόξενος της Έλλάδος έν Κουηνσλάνδη, αλλά και Άξιωματικός της Πολεμικής Άεροπορίας της Αυστραλίας, τιμηθείς κατ' επανάληψη διά τας πολυτίμους ύπηρεσίας του, τόσον υπέρ της Έλλάδος, όσον και υπέρ της Αυστραλίας, ένθα έγεννήθη (10-6-05).

—Εδέχθη φιλοφρόνως τον εκ της Μητροπόλεως San Fransisco Προϊστάμενο του Ί. Ναού Άναλήψεως του Κυρίου εις Ωκλαντ π. Άν. Πάρη μετά της Πρεσβυτέρας αυτού Βασιλικής, οί όποιοι ήλθον διά τούς γάμους της πρωτανεμιΐας του μακαριστού Ίεραποστόλου Έπισκόπου

Άπό την εις Διάκονον χειροτονίαν του εκ των φοιτητών της Θεολογικής μας Σχολής του Αποστόλου Άνδρέου κ. Άθ. Πιάσιου, εις τον Ί. Ναόν Άγίας Αικατερίνης Mascot (5-6-05).

Μαδαγασκάρης κυροῦ Νεκταρίου Κελλῆ, τελεσθέντας εἰς τόν Ἱ. Καθεδρῖκόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (12-6-05).

—Ἐδέχθη φιλική ἐπίσκεψη τῆς Dr Vivienne Keely, ἐκλεκτῆς φίλης καί συνεργάτιδος τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, καί ἐκράτησε αὐτὴν σπὴν κοινήν τράπεζαν (14-6-05).

—Ἐδέχθη τόν Καθηγητὴν κ. Γερ. Φραγκάκη, ἐπανελθόντα ἐξ Ἑλλάδος, καί εἶχε μετ' αὐτοῦ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση διὰ τὰ παροικιακὰ καί ὁμογενειακὰ μας πράγματα. Ἐπίσης ἐδέχθη τόν Διευθυντὴ τοῦ Ἡμερησίου Κολλεγίου μας «Οἱ Ἅγιοι Πάντες» κ. Ἄντ. Τσοῦτσα, συνοδευόμενον ἀπὸ τὴν κα Χαρούλα Θεμιστοκλέους, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας τοῦ ἐν λόγῳ Κολλεγίου.

—Ἐδέχθη τὴν μετεκπαιδευομένη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σύνδνεῦ Φιλολόγο κα Εὔα Ντάκια, ἡ ὁποία καί διδάσκει Ἀρχαῖα Ἑλληνικά διὰ τούς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (15-6-05).

—Συνεδρίασε μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κολλεγίου «Οἱ Ἅγιοι Πάντες» Belmonte (π. Χρ. Τριανταφύλλου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος κ. Πολ. Κουρούση, τοῦ Διευθυντοῦ κ. Ἄντ. Τσοῦτσα, καί Ἐκπαιδευτικοῦ καί μέλους Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Χαρούλας Θεμιστοκλέους) διὰ νὰ συζητήσουν ἐκτενῶς μετὰ τοῦ εἰδικοῦ Συμβούλου Deni Doherty ἐνώπιον καί τοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀρμοδίου κ. Δημ. Κυπριώτη, τίς **προτεραιότητες** καί τὴν **φύση** τοῦ «Ἡμερησίου Διγλώσσου Ἑλληνορθοδόξου Κολλεγίου» μας σ' ὅλη τὴν Αὐστραλία (16-6-05).

—Ἐδέχθη ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πολιτειακῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. John Brogden συνοδευόμενον ἀπὸ τὴν Ἀρμενικῆς καταγωγῆς Berejikian Glad, Σκιώδη Ὑπουργό Ὑγείας τοῦ Κόμματός του καί συνεζήτησε, ἐνώπιον καί τοῦ Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος, θέματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος (17-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown ἐπὶ τῆ ἑορτῆ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπηκολούθησε γεῦμα στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν οἱ ἱερουργήσαντες Κληρικοί καί οἱ λαϊκοὶ συνεργᾶται τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος καί τοῦ Κολλεγίου (19-6-05).

—Ἐδέχθη τὴν ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν εἰς τὸ Πατριαρχικόν Ἱδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν Μονῆς Βλατάδων, Καθηγήτρια σήμερον τῆς Παιδαγωγικῆς εἰς τὸ Δημοκρίτειον Πανεπιστήμιον Θράκης, κ. Ἑλ. Ταρατόρη συνοδευομένη ἀπὸ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Μαρίνα. Ἐπίσης ἐδέχθη τὴν ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κολλεγίου «Ἅγιος Σπυρίδων» κα Ἀρτεμισία Ἱεροκλῆ (20-6-05).

—Συνεσκέφθη μετὰ Μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί ἄλλων εἰδικῶν συνεργατῶν του, μετὰ τοῦ κ. Robert Domm Chief Executive Officer τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Sartor, ἐν ὄψει τῶν προβλεπομένων πολεοδομικῶν ἀνακατατάξεων εἰς τὴν περιοχὴ τοῦ Redfern (21-6-05).

—Ἐδέχθη τὴν κα Δρίβα, εἰδικὴ Γραμματέα τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Π. Σκανδαλάκη καί τὴν Καθηγήτρια Ἀρχ. Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Σύμβουλο εἰς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας κ. Ξανθάκη-Καραμάνου, συνοδευομένης ἀπὸ τὸν ἐν Σύνδνεῦ Γενικὸ Πρόξενον κ. Ἰω. Ραπτάκη καί ἐξέθηκεν εἰς αὐτάς, ἐνώπιον καί τοῦ Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος, τὰς πρό πολλοῦ γνωστὰς ἀπόψεις του ὡς πρὸς τὴν πλημμελῆ συνεργασίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου μετὰ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας καί τῶν Ἱδρυμάτων αὐτῆς εἰς ὁλόκληρον τὴν Πέμπτην Ἡπειρον (22-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε ἐπὶ τῆ μνήμῃ τοῦ Γενεσίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἰς τὸν φερώνυμον Ἱ. Ναὸ τῆς Ἐνορίας ἐν Jervis Bay μέ συλλειτουργοὺς τὸν Πρωτοπ. π. Νικ. Τσουλουκίδη, Πρωτοπ. π. Ἰω. Καπέτα, Οἶκον. π. Κων. Βαρυπάτη καί τὸν Διάκονον Κύριλλο. Κατὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὠμίλησε καί διὰ τὴν πολύτιμη εὐεργετικὴ δρᾶση τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Ἐνορίας (ὁ ὁποῖος προήδρευσε καί τῆς ἰδρυτικῆς Ἐπιτροπῆς) κ. Κων. Νικολοπούλου ἐκ Καλαβρύτων, εἰς τὸν ὁποῖον καί ἐπέδωκε ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἐπίσημον Ἀρχιερατικὴν Εὐαρέσκεϊαν. Ἐπηκολούθησε πανηγυρικὸ γεῦμα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν Συμβούλων κ. Κων. Σανιδᾶ. Τὸ δέ ἑσπέρας ἀνάλογο Δεῖπνον σπὴν οἰκίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνορίας κ. Σπ. Καπετανίου (24-6-05).

—Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸ εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Πάντων Belmonte, παρεκάθησε δέ καί εἰς τὸ κοινόν ἑόρτιον Δεῖπνον (25-6-05).

—Ἐδέχθη τὸν Ἐπιχειρηματία καί φίλον του κ. Γ. Χατζηπλῆ, ὁ ὁποῖος καί κατέθεσεν ἐπισήμως τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἀπὸ τίς Ἀρχές τοῦ Κοιμητηρίου Rookwood, βάσει τῶν ὁποίων παραχωροῦνται ὡς δωρεὰ τοῦ ἐν λόγῳ φιλογενοῦς συμπαροίκου, 50 τάφοι εἰς τὸ ἐν λόγῳ Κοιμητήριον, τούς ὁποίους ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ δι' εἰδικὰς Αὐτῆς ἀνάγκας.

—Ἐπεσκέφθη τὸν οἰκουροῦντα κ. Βασ. Μπαρало (ἐκ τῶν θερμῶν ὑποστηρικτῶν πάντοτε τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας) μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης καί τῆς θυγατρὸς των Εὐαγγελίας (27-6-05).

—Ἐπὶ τῆ μνήμῃ τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Στυλιανοῦ, Πέτρου καί Παύλου, καί Γρηγ. Παλαμᾶ Sutherland. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε εἰς τὸ κοινὸ ἑόρτιον δεῖπνον (28-6-05).

—Ἐδέχθη εἰς τὰ ἐν Μελβούρνη Κεντρικὰ Γραφεῖα τὸν εὐρισκόμενον ἐν Αὐστραλίᾳ διὰ διεθνῆς Συνέδριον, Καθηγητὴ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Εὐ. Χρυσόν (παλαιὸν φίλον καί συνεργάτην ἀπὸ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πατριαρχικόν Ἱδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν), μετὰ τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς (29-6-05).

—Μετὰ τὴν ἀκρόαση τοῦ μηνύσαντος τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο καί τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς δῆθεν **συκοφαντηθέντος**, Οὐνίτου Διακόνου Rev Lawrence Cross (τὸν ὁποῖο ὁ σοφὸς κονδυλοφόρος τοῦ κ. Μυστακίδη συνεχῶς παρουσίαζε ὡς Ρωμαιοκαθολικόν **Ἐπίσκοπον!**) ἀπεφάνθη ὅτι **οὐδὲν συκοφαντικὸ** στοιχεῖο προέκυπτε εἰς βάρος τοῦ Ὁρθοδόξου Ποιμενάρχου Αὐστραλίας κ. Στυλιανοῦ καί **ἀπέρριψε** τὴν ἐν λόγῳ μήνυση (30-6-05).

Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, ὁ Θεοφιλέστατος:

— Ἐδέχθη τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγ. Διονυσίου Gosford κ. Ἄνδρέα Μενελάου (2-6-05).

—Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αἰκατερίνης Mascot (5-6-05).

—Προήδρευσε τοῦ Πρωτ. Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (6-6-05).

—Έχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν «Ἄξιον Ἑστί» εἰς Northcote (10-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν (11-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν «Ἄξιον Ἑστί» Northcote (12-6-05).

—Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως εἰς τό ἐν Μελβούρνη Γραφεῖον τῆς Β' Περιφέρειας, τοὺς π. Ἰωάν. Δάγκαρη, π. Μηνᾶ Δημητρόπουλον καί τόν κ. Κωνσταντῖνον Ἀργυρόπουλον (15-6-05).

—Ἐδέχθη τόν ἐκ Cairns Ἐφημέριον π. Κωνσταντῖνον Τσάκαλον.

—Παρέστη εἰς τήν συνάντησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως NNO κ. John Brogten (17-6-05).

—Ἐτέλεσεν εἰς τόν κοιμητηριακόν Ναόν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Rookwood Τρισάγιον ὑπέρ τῶν κεκοιμημένων.

—Παρέστη καί ὠμίλησε εἰς τήν ἐπίσημη ἐτησίᾳ Ἑσπερίδα τοῦ Διγλώσσου Κολλεγίου τῶν Ἁγίων Πάντων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Belmore (18-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Στεφάνου Hurlstone Park. Μετά τό πέρας τῆς θ. Λειτουργίας προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς καί ἀνέγνωσε τὰς εὐχὰς τῆς Γονυκλισίας.

—Ἐπεσκέφθη εἰς τὰς οἰκείας τῶν τοῦς ἀσθενούντας κ. Βασ. Μπαραλό καί κ. Παναγ. Τσαγκάτο (19-6-05).

—Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου.

—Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τόν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. John Lee (21-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Πάντων Belmore (26-6-05).

—Παρεκάθησεν εἰς τήν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῶν Γηροκομείων τῆς Βασιλειάδος (28-6-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων εἰς Newcastle. Μετά τήν θ. Λειτουργίαν παρεκάθησεν, μετὰ τοῦ πλήθους τῶν ἐκ Σύδνεϋ πιστῶν, εἰς ἐπίσημον γεῦμα εἰς τήν μεγαλοπρεπή καί πολυτελή αἴθουσα τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος (30-6-05).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατὰ τόν μῆνα Ἰούνιον, ὁ Θεοφιλέστατος:

—Δέχθηκε τοὺς κ. Κων. Κόντη, ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί Mr Tony Rose, νομικόν Σύμβουλον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τῶν ὁποίων συνεργάσθη γιά θέματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Μελβούρνη (1-6-05).

—Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικῶς τόν ὑποστράτηγον κ. Διον. Θεοδωρίτην μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καί τόν σμήναρχον Κων. Ἰατρίδην, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐνταῦθα διά τήν

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

ENQUIRIES AND APPLICATIONS WELCOME

St Andrew's Greek Orthodox Theological College was established in 1986 by the Greek Orthodox Archdiocese of Australia in order to provide tertiary level education and training of Christian Orthodox clergy, theologians, lay teachers and ministers in order to meet the catechetical and pastoral needs of the Orthodox Church in Australia. It is also intended to be a centre of ecumenical scholarship and learning. It is fully accredited through the Sydney College of Divinity, a federation of Christian theological education providers. All the awards and degrees are approved by the NSW Department of Education and Training.

St Andrew's Greek Orthodox Theological College offers the following accredited awards: Bachelor of Theology (with Honours), Master of Arts in Theological Studies, Master of Arts in Pastoral Ministry, Master of Theology, and a Basic Unit of Clinical Pastoral Education in Aged Care.

For further information please contact the Registrar:

St Andrew's Greek Orthodox Theological College,

242 Cleveland Street, Redfern NSW 2016

Tel: 02 9319 6145 Fax: 02 9319 4281

Website: www.sagotc.edu.au. - Email: registrar@sagotc.edu.au

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου προσφέρει πλούσιο πρόγραμμα σπουδῶν, καὶ τὰ πτυχία: Bachelor of Theology (with Honours), Master of Arts in Theological Studies, Master of Arts in Pastoral Ministry, Master of Theology εἶναι ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸ Αὐστραλιανὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας σὰν ἰσότιμα μὲ τὰ τῶν λοιπῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν. Ἐπίσης ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ἡ Θεολογικὴ μας Σχολὴ σὰν ἰσότιμη μὲ τὶς Θεολογικὰς Σχολὰς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἑλλάδος.

ἐπέτειον τῆς Μάχης τῆς Κρήτης καί τούς παρέθεσε, ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου, γεῦμα εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν (3-6-05).

–Παρέστη εἰς ἐκδήλωσιν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawcner εἰς τὸ ἰδιόκτητον Ἑνοριακὸν Κέντρον αὐτῆς (4-6-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου καὶ ἐτέλεσε τὴν Δοξολογία διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Μάχης τῆς Κρήτης παρουσίᾳ ἐκπροσώπων τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστραλίας, τοῦ Γεν. Προξένου κ. Ε. Κουβαριτάκη, ἀντιπροσώπων τῶν κρητικῶν Σωματείων καὶ πλήθους πιστῶν (5-6-05).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κόντη ἐπεσκέφθη τὸν Ὑπουργὸν τῆς Κοινοπολιτειακῆς Κυβερνήσεως κ. Kevin Andrews εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Μελβούρνη καὶ συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴν.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Παναγῆ Μπασοῦ εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawcner (6-6-05).

–Ἐδέχθη ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἀποστράτων Ἑλλήνων ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Γεωργίου Ραχωβίτσα, Προέδρου, Γεωργίου Σεργιοπούλου καὶ Ἀνδρέα Φιλιπποπούλου μελῶν, καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἔχοντα σχέσι μετ' τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν. Ἡ ἐν λόγῳ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ἐπέδωσε δῶρον διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν μία βυζαντινὴ σημαίαν (7-6-05).

–Ἐδέχθη παρουσίᾳ τοῦ κ. Κων. Κόντη τὸν αἶδ. π. Διονύσιον Ράλλην καὶ τούς κ.κ. Νικ. Ἀξαρηλῆν, λογιστήν, καὶ Ἀριστοτέλην Γαλάνην, ταμῖα, καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τὴν Ἑνορίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος Richmond (9-6-05).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὴν Ἱ. Μ. τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ Northcote. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος καὶ πολλῶν κληρικῶν καὶ πιστῶν (10-6-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville μετ' τὸν ἀρχιδιάκονον τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς π. Σωφρόνιον Κονιδάρην καὶ τὸν αἶδ. π. Ἀλέξανδρον Κορλόν, ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ. Τὴν μεσημβρίαν, ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε γεῦμα (12-6-05).

–Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου εἰς τὴν αἴθουσα τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς (16-6-05).

–Ἐδέχθη τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ μετὰ τοῦ ὁποίου συνηργάσθη ἐπὶ θεμάτων ἀφορῶντων τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν ἐν Μελβούρνη (15-6-05).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὸν Ἱ. Ν. τῆς Ἁγίας Τριάδος Richmond. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον (18-6-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ν. τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Γονυκλησίας καὶ ἀνέγνωσε τὰς εὐχὰς αὐτῆς. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς πανηγυρικὸν γεῦμα. (19-6-05).

–Βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱακ. Τσιγκούνη καὶ τοῦ αἶδ. π. Χρήστου Δημολιάνη εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν All Greeks School Sports Carnival, παρουσίᾳ 250 καὶ πλέον μαθητῶν τῶν Ἑλληνορθόδοξων Κολλεγίων μας ὁλοκλήρου τῆς Αὐστραλίας καὶ διεβίβασε πρὸς ὅλους τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας (21-6-05).

–Προέστη ἱερατικῆς συνάξεως εἰς τὴν αἴθουσα τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς.

–Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν, παρουσίᾳ τοῦ αἶδ. π. Ἐμ. Λυκοπάντη, τοῦ νέου Προέδρου τοῦ Βικτωριανοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, Archdeacon Philip Newman, συνωδευομένου ὑπὸ τῆς Γεν. Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου κα. Maureen Postman.

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη, παρέστη εἰς δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ποῦ ἔλαβαν μέρος εἰς τὸ Sports Carnival εἰς τὴν αἴθουσα τῆς Μονῆς τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ (22-6-05).

–Ἐδέχθη τὸν αἶδ. π. Χρ. Θεοδωρίδην, ἱερέα τῆς Μητροπόλεως Ἐδέσσης καὶ Πέλλης.

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη, παρέστη εἰς τὴν τελετὴν ἀπονομῆς τῶν βραβείων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Κολλεγίων μας ποῦ ἔλαβαν μέρος εἰς τὸ All Greeks School Sports Carnival εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱ. Μ. τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ, ὠμίλησε καταλλήλως, διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς ὅλους καὶ συνεχάρη τοὺς βραβευθέντας.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Γεννεθλίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τὸν ὁμώνυμον ἱερόν Ναόν τοῦ Carlton (23-6-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν Ἱ. Ν. τῆς Παναγίας Σουμελά καὶ τὴν μεσημβρίαν ἐγευματίσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ζεύγους Γεωργίου καὶ Καλλιόπης Βρακά.

–Εἰς τὸν Ἱ. Ν. τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου εὐλόγησε τὸν γάμον τοῦ Γεωρ. Καρογιάννη καὶ τῆς Γεωρ. Παπαδοπούλου, θυγατρὸς τοῦ αἶδ. π. Εὐσταθίου Παπαδοπούλου καὶ διεβίβασε πρὸς τοὺς νεονύμφους τὰς θερμὰς εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Στυλιανοῦ.

–Παρέστη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνορίας-Κοινοτήτος τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου Sunshine εἰς τὴν ὁποίαν, παμψηφεῖ, ἐνεκρίθη ἡ μετατροπὴ αὐτῆς εἰς Ἑνορία.

–Εὐλόγησε καὶ παρεκάθησε εἰς τὸ γαμήλιον δεῖπνον τοῦ ζεύγους Γεωρ. καὶ Γεωρ. Καρογιάννη εἰς τὸ Ultimo Receptions (26-6-05).

–Δέχθηκε τοὺς Bruce McClintock Q.C. καὶ Sandy Dawson Barrister εἰς τὸ Γραφεῖον του καὶ συνεργάσθη μετ' αὐτῶν διὰ τὴν δικαστικὴν ὑπόθεσιν τοῦ οὐνίτου Dr Lawrence Cross (28-6-05).

–Παρέστη καὶ παρηκολούθησε τὴν δίκην εἰς τὸ County Court καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν.

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν δικηγόρων μας εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς (29-6-05).

–Παρέστη καὶ παρηκολούθησε τὴν δίκην διὰ δευτέραν ἡμέραν, ἡ ὁποία ἔληξεν αἰσίως δι' ἡμᾶς ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα (30-6-05).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

www.voiceoforthodoxy.com

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
ESTIA FOUNDATION
OF AUSTRALIA
Caring for People with Special Needs

- ◆ **RESPIRE CARE (CENTRE BASED)**
- ◆ **PERMANENT LIVING**
- ◆ **WEEKEND DAY CARE**

WHO AND WHAT IS ESTIA?

The word **ESTIA** means “**hearth**” or the warmest and most welcoming room in any home. Estia is a Christian organisation and an initiative of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia. We are Australians of Greek origin dedicated to helping young adults who have an intellectual and physical disability.

Our aims are that young adults with disabilities may achieve:

- ◆ Social integration
- ◆ Community awareness, acceptance and understanding
- ◆ Social and independent living skills
- ◆ Their full potential in accordance to their ability
- ◆ Enjoyment in everyday activities that they would not otherwise be able to do
- ◆ Choice making

WHO DO WE HELP AND HOW

The **Estia Foundation** was established in 1994 with the blessing of His Eminence Archbishop Stylianos, Primate of the Greek Orthodox Church in Australia. Estia is not a Government organisation but is partly funded by the State Government of New South Wales.

Estia helps to provide respite services for ALL Australians of diverse cultural and religious backgrounds who have an intellectual or physical disability.

If you know of anyone who needs respite care, you may tell them about Estia. After you have their permission, you may make a referral on their behalf.

Contact the Estia Foundation Head Office to make a referral and for further information.

A small fee is applicable for respite services

Phone: (02) 9816 1859 or (02) 9817 8094

**20 Wharf Road Gladesville
P.O.Box 17 Gladesville NSW 2111
www.estia.org.au email: admin@estia.org.au**

RESPIRE CARE

"Estia" helps the community by way of providing respite to families/carers who have a family member with a physical or intellectual disability. "Estia" cares for these individuals in two centre based respite establishments - St Andrew's House, Gladesville & Elpida House, Roselands.

'Stay overs' are provided by the organisation for a minimum of three days and a maximum of five weeks per year (Block periods of 10 days). We are not exclusively a weekend service.

Activities include:

- ◆ Music and Dancing
- ◆ Sport days and Picnics
- ◆ Visits to Museums, Botanical Gardens, Parks and Zoo's
- ◆ Art and crafts
- ◆ Dinner/lunch at a restaurant
- ◆ Making new friends

"Estia" has chefs in each house who ensure home made meals are served daily. All dietary and nutritional needs are met, and symptoms indicating dysphasia are monitored and subsequently addressed.

PERMANENT LIVING

2004 was a significant year for the Estia Foundation. The service extended to Permanent Living - Lixouri House. Lixouri House accommodates four young adults with intel-

*Elpida House
Roselands*

lectual and physical disabilities who live permanently in this house. This is their home and they enjoy all the facilities of any young person living away from their paternal/maternal home.

Lixouri House North Ryde

His Eminence Archbishop Stylianos, President of the Estia Foundation with the residents in Lixouri House

WEEKEND DAY CARE

This centre is based in Gladesville and is solely maintained through fund raising efforts by the community. No government support is provided. It costs approximately \$80,000 per year to run this program.

Some 20 individuals use this service on Saturdays and Sundays. Clients are transported from and to their homes on these days from all over Sydney. A **wide range of activities** are provided and care-fully implemented by highly experienced staff.

